

A Fővárosi Ítéltábla a Kocsis és Szénássy Ügyvédi Iroda (Cím3; ügyintéző: dr. Kocsis M. Tamás ügyvéd) által képviselt Felperes1 (Cím1) felperesnek az SBGK Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt Alperes1 (cím8) alperes ellen üzleti titok megsértésének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2022. október 7-én kelt 2.G.40.250/2021/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és

megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperes üzleti titkát azzal, hogy a felperes és az alperes között 2020. április 17-én Együttlétezési Megállapodás elnevezéssel létrejött szerződés II.6. és II.8. pontjaiban foglaltak tartalmát a 2021. március 29-én kelt levélben közölve jogosulatlanul felfedte a cég1 előtt;

mellőzi a felperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetékből és 200.000 (kétszázezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget,

egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből és 80.000 (nyolcvanezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a márkanév1 nevű fogkefe gyártója. A felperes márkanév2 néven a felperes márkanév1 fogkeféjéhez és annak csomagolásához nagy mértékben hasonló terméket gyárt és forgalmaz. A cég1 (a továbbiakban: cég1) mindkét terméket forgalmazza.

[2] Az alperes a 2019. december 11-én kelt levelében arról tájékoztatta a cég1-t (a továbbiakban: cég1), hogy tudomást szerzett arról, hogy a cég1 az általa gyártott márkanév1 fogkefével és annak csomagolásával azonos, de legalábbis nagymértékben hasonló terméket, a felperes által gyártott márkanév2 fogkefét kínál eladásra, forgalmaz és reklámoz a boltjaiban és a webshopjában. Arról is tájékoztatta a cég1-t, hogy az általa gyártott márkanév1 fogkefe csomagolása szerzői jogi védelmet élvez, ezért a szerzői jogainak és a tisztességes versenyhez fűződő jogának védelme érdekében felvette a kapcsolatot a felperessel. Felszólította a cég1-t, hogy ennek lezárásáig hagyjon fel a jogsértő cselekményekkel, különösen a márkanév2 termékek bármely gazdasági vagy üzleti tevékenység körében történő használatával, ideértve különösen a forgalmazást, reklámozást, értékesítést és eladásra kínálást, továbbá a márkanév2 termékeket haladéktalanul vonja ki a kereskedelmi forgalomból.

[3] A felperes és az alperes 2020. április 17-én Együttlétezési Megállapodás elnevezéssel szerződést (a továbbiakban: Megállapodás) írtak alá. A Megállapodást angol és magyar nyelven szövegezték, a III.18. pontban foglaltak szerint kétség, félreértés vagy eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó. A magyar nyelvű szöveg a következőket tartalmazta. A Megállapodás I. fejezetében (Preambulum) a felek rögzítették, hogy a felperes a gyártója a márkanév2 fogkeféknek, míg az alperes a gyártója a márkanév1 fogkeféknek. Rögzítették, hogy az alperes 2019. december 11-én felszólító levéllel kereste meg a felperest, amelyben – egyebek mellett – az alábbi igényeket támasztotta: a felperes hagyjon fel az alperes által jogsértőek tartott cselekményekkel, így különösen a sérelmezett márkanév2 terméke csomagolásának használatával, ide értve különösen a termék gyártását, forgalmazását, értékesítést és eladásra kínálását; az ezen csomagolással ellátott márkanév2 fogkefe terméket a kereskedelmi forgalomból haladéktalanul hívja vissza, illetve onnan véglegesen vonja ki és az ilyen csomagolásokat semmisítse meg. A felek rögzítették, hogy miután személyes egyeztetés során is megtárgyalták az esetleges Együttlétezési Megállapodás feltételeit, megállapodást kötöttek a jogvitájuk békés lezárása érdekében. A Megállapodás II.4. pontjában foglaltak szerint a felperes elfogadta és vállalta, hogy a márkanév2 termékek csomagolásának hátoldalán található piktogramokat lényegesen megváltoztatja úgy, hogy azok jelentős mértékben eltérő képeket és feliratokat jelenítsenek meg a márkanév3 által ország2 és az ország3ban értékesített és forgalmazott márkanév1 termékei és csomagolásához képest. A II.5. pontban foglaltak szerint a felperes elfogadta és vállalta, hogy megváltoztatja a márkanév2 termékek csomagolásának akkori kék és fehér színét a jövőre nézve lila és fehér színekre. A Megállapodás II.6. pontjában foglaltak szerint a felperes vállalta, hogy a márkanév2 termékek csomagolásának elülső oldalán a márkanév1-hoz képest lényegesen eltérő betűtípussal és elhelyezéssel módosítja a márkanév2 feliratot úgy, hogy az általános benyomás teljes mértékben különböző legyen a márkanév1-hoz képest. A Megállapodás II.7. pontjában foglaltak szerint a felperes elfogadta és vállalta, hogy következetesen az extra soft kifejezést használja, az ultra soft kifejezés használatával azonnali hatállyal felhagy. A Megállapodás II.8. pontjában foglaltak szerint a felperes elfogadta és vállalta, hogy a megváltoztatásra kerülő csomagoláson nem tünteti fel a sörteszámra utaló 5500-as számot. A Megállapodás II.9. pontjában foglaltak szerint a felperes vállalta, hogy felhagy a

Megállapodás megkötésekor alkalmazott csomagolások gyártásával, azonban jogosult a meglévő csomagolásokkal ellátott, raktárkészleten elérhető termékeit ezen csomagolásokkal a Megállapodásban érintett változtatások nélkül értékesíteni 2020. december 31-ig. Vállalta azt is, hogy a Megállapodás megkötésekor alkalmazott csomagolással kapcsolatos kereskedelmi használatát felhagy, köteles az ilyen tevékenységhez kapcsolódó, a szerződéskötéskor alkalmazott csomagolással ellátott termékek forgalmazását, eladását, eladásra kínálását a határidő leteltével azonnal beszüntetni, továbbá köteles 2020. december 31-ét követően a kereskedelmi forgalomban még elérhető, a Megállapodás megkötésekor alkalmazott csomagolással érintett termékeket visszahívni minden további, a felperes által történt felhívás nélkül. A Megállapodás III.12. pontjában foglaltak szerint a Megállapodás részletei és rendelkezései szigorúan titkosnak minősülnek, azokat a felek kötelesek a jövőben is titokban tartani. Az alperes köteles a felek között fennálló jelen jogvita sikeres lezárásáról értesíteni a cég1-t a Megállapodás aláírását követően haladéktalanul, de legkésőbb három napon belül. A Megállapodás III.12. pontjának első mondata angol nyelven a következő „Parties agreed that the details and provisions of the present Agreement shall remain secret and that the Parties are obliged to keep these in secret in the future as well.”

[4] Az alperes a 2021. március 29-én kelt levelében tájékoztatta a cég1-t, hogy ő és a felperes a 2020. április 17-én aláírt Együttlétezési Megállapodással rendezték a közöttük kialakult vitás helyzetet. A levélben idézte a Megállapodás II.9. (helyesen: II.6.) pontjában és II.8. pontjában foglaltakat. Kifejtette azt az álláspontját, hogy a felperes által használt új csomagolás nem felel meg a Megállapodás II.6. pontjában foglaltaknak, a két termék összetéveszthetőségének veszélye a felperes által korábban használt csomagoláshoz képest még nagyobb.

[5] Az alperes 2021. március 25-én közölte a felperessel, hogy tudomása szerint a felperes által használt új csomagolás nem felel meg a Megállapodás II.6. pontjában foglaltaknak. Kérte, hogy a felperes hagyjon fel a jogsértő cselekményekkel, így különösen a márkanév2 termékének mind a régi, mind az új jogsértő csomagolásának használatával, ideértve különösen azok gyártását, forgalmazását, értékesítését és eladásra kínálását. Kérte, hogy a felperes a sérelmezett régi és új csomagolással ellátott márkanév2 fogkefe termékeket haladéktalanul hívja vissza, illetve véglegesen vonja ki a kereskedelmi forgalomból, azokat semmisítse meg. Kérte, hogy a felperes a márkanév2 fogkefe termék csomagolását olyan módon változtassa meg, hogy az megfeleljen a felek között létrejött Megállapodásnak, és ennek érdekében az új csomagolás tervét a részére előzetes jóváhagyás céljából küldje meg.

[6] A felperes az alperesnek küldött 2021. április 8-án kelt válaszában közölte, hogy álláspontja szerint a módosított új csomagolás megfelel a felek Megállapodásában foglaltaknak, a két termék jól megkülönböztethető egymástól, ezért az alperes felszólításában foglaltaknak nem kíván eleget tenni. Kifejtette azt az álláspontját, hogy az alperes azzal, hogy a cég1-nek küldött levélben szó szerint idézte a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat, megsértette a Megállapodás III.12. pontjában foglaltakat és a felperes üzleti titkát.

A felperes keresete

[7] A felperes keresetében annak megállapítását kérte az üzleti titok védelméről szóló 2018. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Ütv. tv.) 7. § (1) bekezdése alapján, hogy az alperes az Ütv. tv. 6. § (4) bekezdés b) pontjában foglaltak szerinti eljárással megsértette az üzleti titkát azzal, hogy a cégl-nek felfedte a közte és az alperes között 2020. április 17-én létrejött Megállapodás II.6. és II.7. pontjaiban foglalt rendelkezéseit. A jogsértés tényének megállapítása mellett szankciók alkalmazását is kérte. Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa őt el a további jogsértéstől, így attól, hogy a felek üzleti titkát képező Megállapodást harmadik személyeknek felfedje. Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés e) pontja alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy szolgáltatson adatot arról, hogy a Megállapodás tartalmát a cégl-től eltérő harmadik személynek is felfedte-e, amennyiben igen, akkor kötelezze az alperest arra, hogy nevezze meg e harmadik személyeket az alperes által e tárgyban írt levél/levelek másolatának a részére történő átadásával. Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés i) pontja és a 7. § (6)-(8) bekezdései alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az üzleti titoksértést megállapító ítélet rendelkező részének az alperes költségén történő nyilvánosságra hozatalára olyan módon, hogy az alperes tegye közzé az ítélet rendelkező részét az általa üzemeltetett www.márkanév1.com weboldalon, a weboldal kezdő oldalának középső részén jól látható helyen, 14-es betűmérettel, legalább 3 hónap időtartamra, illetve fizetett hirdetés formájában a www.index.hu és a www.telex.hu weboldalakon elérhető internetes újságokban Times New Roman betűtípussal, vastagon szedetten, a hirdetéseknek kialakított helyen, 30 nap időtartamra.

[8] Az alperes üzleti titkot sértő magatartását abban jelölte meg, hogy a cégl-nek küldött, 2021. március 29-én kelt levélben szó szerint idézte a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglalt rendelkezéseket. Ezzel a magatartásával az alperes megsértette a Megállapodás III.12. pontja alapján őt terhelő titoktartási kötelezettségét, és az Ütv. tv. 6. § (1) bekezdésében és a (4) bekezdés b) pontjában foglaltak szerinti eljárással megsértette az üzleti titkát. Azzal, hogy az alperes felfedte az üzleti titkát a cégl előtt, sértette a versenyképességét, stratégia pozícióját és az ezekből is eredő pénzügyi érdekét. Az üzleti titok feltárásának célzata az volt, hogy ellehetetlenítse a termékeinek forgalmazását. Maga az üzleti titok a gazdasági tevékenységéhez kapcsolódik, ezért vagyoni értéke van. Az a tény, hogy ő maga a Megállapodás megkötését követően a megváltoztatott csomagolású terméket forgalomba hozta, nem jelentette az üzleti titok nyilvánosságra hozatalát.

[9] Pernyertessége esetére az általa megfizetett 36.000 forint kereseti illeték és a perben felmerült 487.391 forint + áfa összegű ügyvédi költsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az ügyvédi költséget a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésben kikötött 20.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj alapján számított 380.000 forint + áfa összegben és a országli székhelyű alperes cégekivonatának beszerzésével és fordításával felmerült 107.391 forint + áfa összegben számította fel.

Az alperes ellenkérelme

[10] Az alperes érdemi ellenkérelmében elsődlegesen a kereset elutasítását kérte. Másodlagosan – arra az esetre, ha a bíróság megállapítja a jogsértés tényét – azt kérte, hogy a bíróság ne alkalmazza vele szemben a felperes által kért szankciókat, azok aránytalansága

miatt. Harmadlagosan – arra az esetre, ha a bíróság megállapítja a jogsértés tényét – „a jogkövetkezmények mérséklését kérte.”

[11] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes üzleti titkát nem sértette meg, mert a Megállapodás III.12. pontjában a Megállapodás részleteit és rendelkezéseit csupán titkosnak, de nem üzleti titoknak minősítették. A Megállapodás tartalma ezért nem minősül az Ütv. tv. 1. § (1) bekezdésében meghatározott üzleti titoknak, csupán szerződéses titoknak. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy az angol nyelvű Megállapodás III.12. pontja nem ír elő szigorú titoktartási kötelezettséget, ebben eltér a magyar nyelvű változattól.

[12] Hivatkozott arra is, hogy a cég1-nek küldött, 2021. március 29-én kelt levélben felfedett tények nem minősülnek üzleti titoknak abban az értelemben, ahogyan az Ütv. tv. 1. § (1) bekezdése az üzleti titok fogalmát meghatározza. Részletesen előadta, hogy ebben a levélben összesen 4 tényt fedett fel a cég1 előtt: [1] azt, hogy a felperessel 2020. április 17-én Megállapodást kötött, [2] azt, hogy a felperes e Megállapodás alapján vállalta, hogy az abban foglaltak szerint módosítja az általa gyártott termék csomagolásán a felirat betűtípusát és elhelyezését; [3] azt, hogy a felperes a Megállapodásban foglaltak szerint vállalta, hogy nem tünteti fel az általa gyártott termék csomagolásán az 5.500-es sörteszámot, [4] és azt, hogy mindezekből összességében levezethető tény, hogy közte és a felperes között jogvita áll fenn. Kifejtette, hogy a Megállapodás fennállásának ténye nem minősül üzleti titoknak, mert a Megállapodásban kötelezettséget vállalt arra, hogy megfelelően tájékoztatja a cég1-t a Megállapodásban foglaltak teljesítéséről, továbbá a cég1 a 2021. március 29-én kelt levél kézhezvételét megelőzően már tudomással bírt a közte és a felperes között létrejött Megállapodásról. A Megállapodás II.8. pontjában foglaltak szó szerinti ismertetése a cég1-vel nem titkos és nem vagyoni értékkel bíró információk átadását jelentette. E körben hangsúlyozta, hogy a felperes már 2021. március 29-ét megelőzően forgalomba hozta a megváltoztatott csomagolású terméket, ezzel maga tette közismertté a sörteszám megváltoztatásának tényét. A Megállapodás II.6. pontjában foglaltak szintén nem jelentenek üzleti titkot, mert a felperes a Megállapodásban foglaltak alapján változtatásokat hajtott végre a termék csomagolásán, a megváltoztatott csomagolású terméket 2021. március 29-ét megelőzően forgalomba hozta, ezzel a Megállapodás II.6. pontjában foglaltak nyilvánosságot kaptak. Az a tény, hogy közte és a felperes között jogvita áll fenn, nem tekinthető vagyoni értékkel bíró ténynek vagy információnak.

[13] Álláspontja szerint jelentősége van annak, hogy a 2021. március 29-én kelt levélben a cég1 tudomására hozott tényeket, információkat – még ha azok üzleti titoknak minősülnek is – a saját jogvédelme céljából, az ehhez szükséges mértékben tárta fel a cég1 előtt. A felperes a saját rosszhiszemű, felróható magatartásának eredményeként próbál vele szemben üzleti titok megsértése miatt jogot érvényesíteni. Abban az esetben, ha a felperes a Megállapodásban foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette volna, akkor a Megállapodás tartalmát sem egészében, sem részleteiben nem ismertetette volna a cég1-vel.

[14] A felperes által alkalmazni kért szankciókkal kapcsolatban egyrészt arra hivatkozott, hogy az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés a) pontjában írt szankció azért nem alkalmazható, mert a

felperes egy egyszeri cselekményre, az általa 2021. március 29-én írt levélben közöltekre hivatkozik az üzleti titok megsértéseként, aminek az abbahagyására nem lehet őt kötelezni. A további jogsértéstől való eltiltására azért nem kerülhet sor, mert a felperes nem bizonyította, hogy a szerződés tényét, annak tartalmát bárkinek bármilyen formában „felhasználta volna vagy fel kívánná használni”. Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés e) pontjára alapított kérelem (adatszolgáltatásra kötelezés) azért nem megalapozott, mert a 2021. március 29-én írt levélen kívül más személynek nem adott információt a Megállapodásról. Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés i) pontján alapul szankció alkalmazása az Ütv. tv. 7. § (14) bekezdésében írt sajátos körülményeket is figyelembe véve nem állna arányban a jogsértéssel. Érvelése szerint ebben a körben nem hagyható figyelmen kívül, hogy ha az üzleti titok megsértése egyáltalán megállapítható, akkor az üzleti titoknak nincs „szemmel látható” értéke, és a felperes sem tett meg mindent az általa üzleti titoknak tekintett tények, információk titokban maradása érdekében, mert maga tette közzé a felfedett információkat azzal, hogy a termék csomagolását nyilvánossá tette. A nyilvánosságra hozatalra kötelezés azért sem állhat arányban az üzleti titok megsértésével, mert a 2021. március 29-én kelt levelet kizárólag egy címzettnek küldte meg, azonban a közzététellel a fogyasztók széles köre értesülne az üzleti titok megsértéséről, ami végeredményben ingyenes hirdetési lehetőséget eredményezne a felperes számára.

[15] Pernyertessége esetére a képviselőjében eljáró ügyvéd munkadíjából álló perköltsége megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Ennek összegét a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésben kikötött 200 euró ügyvédi óradíj alapján 963.275 forint, áfát nem tartalmazó összegben számította fel.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[16] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. október 7-én kelt 2.G.40.250/2021/14. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 963.275 forint perköltséget.

[17] A kereset elbírálása során abból indult ki, hogy a felek egyezően adták elő, hogy a Megállapodás III.12. pontjában foglaltak alapján az alperes köteles volt a jogvita sikeres lezárásáról értesíteni a cég1-t, amely kötelezettségének eleget tett. A felperes azt tekintette az üzleti titkot sértő magatartásnak, abban látta az üzleti titok felfedését, hogy az alperes idézte a cég1-nek küldött levelében a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában idézte az Ütv. tv. 1. § (1) bekezdésében foglaltakat, és az ebben foglaltak alapján elvégzett vizsgált eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a Megállapodás II.6. és II.8. pontjában foglaltak a Megállapodás megkötésének időpontjában üzleti titoknak minősültek. Kifejtette, hogy a Megállapodást két gazdasági társaság kötötte a gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan, a vitájuk rendezése céljából, ezért a Megállapodásban foglaltak a gazdasági tevékenységükhöz kapcsolódtak. A Megállapodás részleteit csak a szerződő felek ismerték, azok nem voltak közismertek, és az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára sem voltak könnyen hozzáférhetőek. Ebből következően a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltak titkosak voltak. A felperes ezen adatok, tények titokban tartása érdekében a Megállapodás

megkötésekor az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. A Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltak a felperes gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó titkos tények voltak, vagyoni értékkel bírnak, mert olyan tényekről van szó, amelyeket a két szerződő félén kívül harmadik személyek a Megállapodás megkötésekor nem ismertek, és a felperes a Megállapodás megkötésekor azok titokban tartását kérte az alperestől, és azt maga is vállalta.

[19] Megállapította azonban azt is, hogy a felperes az üzleti titkot maga hozta nyilvánosságra. Ennek indokai körében kifejtette, hogy a felperes a saját előadása szerint a Megállapodásban vállalt kötelezettségét teljesítette, a megváltoztatott csomagolású terméket forgalomba hozta, még mielőtt az alperes a cégl-vel közölte volna a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat. A megváltoztatott csomagolás a cégl és bárki más számára megismerhetővé vált, így a megváltoztatott csomagolású termék kereskedelmi forgalomba hozatalával a felperes a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglalt feltételeket maga hozta nyilvánosságra. E cselekménye időpontjától kezdődően a felperes az üzleti titok megtartása érdekében nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. A változtatásoknak, azok szerepéből eredően, harmadik személyekkel szemben egyébként is meg kellett jelenniük. Kiemelte azt is, hogy az alperes „már korábban” tájékoztatta a cégl-t a felperessel fennálló, a termékek csomagolásával kapcsolatos jogvitáról, így a cégl-nek tudomása volt a két gazdasági társaság közötti jogvita mibenlétéről. Azzal, hogy a felperes az új csomagolást nyilvánosságra hozta, a cégl-nek is tudomást kellett szereznie a csomagolás változásairól is.

[20] Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes által a cégl-nek küldött levélben nem volt olyan tény vagy adat, amelyről a cégl-t az alperes jogosulatlanul tájékoztatta, amellyel a felperes üzleti titkát felfedte, ezért az Ütv. tv. 6. § (1) bekezdésében foglaltak nem valósultak meg, az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásának nincs helye.

[21] A perköltségről a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján határozott.

A felperes fellebbezése

[22] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének teljesítését kérte. A másodfokú eljárásban 48.000 forint fellebbezési illetékből és 300.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[23] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből téves és iratellenes következtetéseket vont le, a per érdemi elbírálásának alapjául szolgáló Ütv. tv. 1. § (1) bekezdésében, a 6. § (1) és (4) bekezdéseiben, továbbá a 7. § (1) bekezdés a), e) és i)

pontjaiban foglaltakat megsértve hozott ítéletet. Az elsőfokú bíróság a felek előadását tévesen értelmezte, abból hibás következtetést vont le, ezért tévesen állapította meg, hogy az alperes nem sértette meg az üzleti titkát. Mindezek alapján a másodfokú bíróságtól a Pp. 369. § (1) bekezdése alapján a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjai szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását kérte.

[24] Fenntartotta azt a hivatkozását, hogy az alperes megszegte a Megállapodásban vállalt titoktartási kötelezettségét. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak az üzleti titok megsértésével kapcsolatban az alábbi szempontokat kellett figyelembe vennie: az üzleti titok fennállását, sajátosságait; az üzleti titok védelme érdekében az általa mint jogosult által tett megfelelő intézkedéseket; az alperesnek az üzleti titok felfedése kapcsán tanúsított magatartását; a jogsértés súlyának megállapítása során az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének hatását.

[25] Az üzleti titok fennállásával, annak sajátosságaival kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltak a Megállapodás megkötésének időpontjában üzleti titoknak minősültek. Kiemelte, hogy a Megállapodásban abban állapodtak meg, hogy a Megállapodás részletei és rendelkezései titkosak. Ezzel az üzleti titok védelme érdekében megfelelő intézkedést tettek, mert a Megállapodásban titoktartási kötelezettséget írtak elő. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és nem értékelte az alperesnek az üzleti titok felfedésével kapcsolatos magatartását. Figyelmen kívül hagyta, hogy az alperes a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat a cég1-nek írt levélben szó szerint idézte. Erre azonban Megállapodásban előírt titoktartási kötelezettség miatt nem volt jogosult, mert a Megállapodásban a titoktartási rendelkezés alóli kivételként rögzítették, hogy az alperes milyen információt és kivel oszthat meg, kinek fedhet fel. Ez alapján az alperes csak arra volt köteles, hogy a jogvita sikeres lezárásáról értesítse a cég1-t, azt nem kellett és nem is lehetett a cég1 részére felfednie, hogy pontosan milyen tartalmú Megállapodás jött létre. E körben jelentősége van annak, hogy ő és az alperes a Megállapodással érintett termékek gyártása, forgalmazása tekintetében egymásnak versenytársai. Az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette az ítéletében, hogy az alperes forgalmazta a felperes termékeit, az viszont tény, hogy mind az alperes, mind az ő termékeit a cég1 forgalmazza.

[26] Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság az üzleti titok jogosulatlan felfedésének hatását nem vizsgálta, és téves következtetésre jutott annak megállapításával, hogy önmagában a megváltozott csomagolású termékek forgalomba hozatala az üzleti titok részéről történt nyilvánosságra hozatalát jelentette. Kifejtette, hogy a Megállapodás részletei és rendelkezései azért voltak titkosak, mert azokból kiderült, hogy ő és az alperes az azonos célú termékeik csomagolása tekintetében milyen jellegzetességeket, eltéréseket tartanak lényegesnek és szükségesnek ahhoz, hogy a termékeiket a fogyasztók számára megkülönböztessék egymástól. Az, hogy pontosan melyek ezek az elemek, sem a fogyasztók, sem a forgalmazásban részt vevő egyéb szereplők számára nem magától értetődőek, nem nyilvánvalóak és nem is kell, hogy ismertek legyenek. A cég1 az alperes tevékenységének eredményeként szerzett tudomást arról, hogy közte és az alperes között a márkanév2 termékkel kapcsolatban jogvita alakult ki. A Megállapodás alapján az alperesnek kellett tájékoztatnia a cég1-t arról is, hogy a jogvita lezárult. Az nem vitás, hogy a cég1 tudomást

szerezhetett arról, hogy a részéről megváltoztatott csomagolású termékek jelentek meg a piacon, mert ilyen termékek kerültek tőle a cég1-hez. Arról azonban a cég1 nem tudott és nem tudhatott, hogy a jogvita rendezése érdekében létrejött Megállapodás pontosan mit tartalmazott, mert a Megállapodás tartalma a szerződő felek üzleti titka volt. Mindez azt jelenti, hogy önmagában az a tény, hogy a Megállapodás alapján megváltoztatta a termékek csomagolását, nem jelenti azt, hogy bárki, akár a cég1 számára nyilvánvalóvá vált, hogy pontosan milyen kötelezettségei voltak a Megállapodás alapján. A Megállapodás rendelkezéseinek feltárása nélkül komoly szakértői munka kellene vagy kellett volna ahhoz, hogy a cég1 vagy bármely végső fogyasztó megállapíthassa, hogy pontosan hogyan és miben változott a termék csomagolása, és ennek a változásnak mi a célja. A Megállapodás rendelkezéseinek ismerete hiányában lehetetlen lenne megállapítani azt, hogy ezek a változások mennyiben a Megállapodás következményei. Az elsőfokú bíróság ezért téves következtetésre jutott annak megállapításával, hogy önmagában a megváltozott csomagolású termékek forgalomba hozatala az üzleti titok részéről történt nyilvánosságra hozatalát jelenti. Az alperes magatartásának eredményeként üzleti titok, azaz a Megállapodás rendelkezéseinek felfedése történt meg harmadik személy, a cég1 felé. E felfedés eredményeként a Megállapodás részleteinek és rendelkezéseinek titkossága a cég1 irányában teljesen megszűnt. Az üzleti titok felfedésével az volt az alperes célja, hogy a cég1-nél elérje, hogy a cég1 az ő (felperes) termékeinek a forgalmazását megszüntesse. Ehhez azonban a Megállapodás rendelkezéseinek ismertetése nem volt szükséges és nem volt indokolt. Ehhez elegendő lett volna azt közölni a cég1-vel, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes nem tartja be a megállapodás egyes rendelkezéseit.

[27] Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy azzal, hogy a termékek csomagolását a Megállapodásban foglaltak szerint megváltoztatta és a terméket így kezdte forgalmazni, nem tanúsította az adott helyzetben elvárható magatartást az üzleti titok titokban tartása érdekében. Álláspontja szerint a megváltoztatott csomagolású termék forgalomba hozatala éppen olyan magatartás volt, ami az adott helyzetben tőle elvárható volt, mert a Megállapodásban kötelezettséget vállalt a termék csomagolásának a megváltoztatására úgy, hogy a korábbi csomagolású termékeket a piacról kivonja és az új csomagolású terméket forgalmazza. Éppen az alperes volt az, aki az üzleti titok titokban tartása érdekében nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította, mert – ahogyan azt az elsőfokú bíróság is megállapította – vagyoni értékkel bíró üzleti titkot hozott harmadik fél tudomására.

[28] Az elsőfokú bíróság az ügy érdemi eldöntése szempontjából döntő jelentőségű kérdések megítélésénél nem vette figyelembe az üzleti élet realitását, a kereskedelem szokásos működését. Figyelmen kívül hagyta, hogy a Megállapodásának éppen az volt a lényege, hogy harmadik személy, így a cég1 tudomására sem lehetett volna hozni, hogy a márkanév² termék csomagolására vonatkozóan mi volt a konkrét megállapodás közte és az alperes között, mert az az üzleti titok volt. A cég1-nek csak arról kellett tudomást szereznie az alperes részéről történő értesítés eredményeként, hogy közte és az alperes között a jogvita lezárult.

[29] Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a cég1 ugyan észlelte és észlelhette, hogy a márkanév² termék csomagolása megváltozott, de az, hogy a csomagolás hogyan változott meg vagy az alperes álláspontja szerint hogyan kellett volna azt megváltoztatni, már

a két szerződő fél (a felperes és az alperes) üzleti titka. Éppen ezért téves az elsőfokú ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi érvelés. Abból, hogy a csomagolás megváltozott még nem következik, hogy a csomagolás megváltoztatásához vezető szerződéses rendelkezések is nyilvánosságra kerültek annak eredményeként, hogy a megváltoztatott csomagolású termék megjelent a piacon. A jogvita érdemi eldöntése szempontjából annak van döntő jelentősége, hogy a cég1 a Megállapodás konkrét tartalmát, az üzleti titok körébe tartozó rendelkezéseket még nem ismerte meg annak folytán, hogy a több ezer beszállítója több tízezer terméke közül egy terméknek a csomagolása valamilyen módon megváltozott és ezt ő, mint forgalmazó esetlegesen észlelte. Szokásos dolog, hogy egy, a személyes higiénia körében használt termék csomagolása megváltozik. A csomagolás megváltozása a cég1 részére érdemi kötelezettséggel nem járt: a termék neve nem változott, a rendelési rendszerében nem kellett módosítást végrehajtania. Abból tehát, hogy a cég1 észlelte a márkanév² termék csomagolásának a megváltozását, még nem következik, hogy a cég1 tudomására jutott a csomagolás megváltoztatásának mögöttes tartalma, azaz a Megállapodás konkrét rendelkezései. Általánosságban is hivatkozott arra, hogy a piacon jelenlévő bármely termék csomagolásának megváltoztatása, illetve a megváltoztatott csomagolású termék forgalomba hozatala nem eredményezheti azt, hogy az adott termékre, a megváltoztatott csomagolásra vonatkozó üzleti titok ezáltal megszűnik és szabadon hozzáférhetővé válik.

[30] Téves az elsőfokú bíróságnak az a következtetése is, hogy a megváltoztatott csomagolású termékek forgalomba hozatalával az üzleti titok nem csupán a cég1 számára, hanem annál jóval szélesebb körben, általában vált ismertté. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a Megállapodás megkötéséről ő és az alperes a Megállapodásuk tartalmát nem hozták nyilvánosságra. A Megállapodás rendelkezéseinek nyilvánosságra hozatala az általa forgalmazott termék forgalomba hozatalával nem valósult meg.

[31] A másodfokú bíróság a per másodfokú tárgyalása során a Pp. 369. § (4) bekezdése, a 237. § (1) bekezdése és a 4. §-a szerint eljárva tájékoztatta a feleket, hogy a perben a felperes eltiltásra és a meghozott határozat közzétételére irányuló keresete tekintetében a felperes tény- és jogállításainak kiegészítése szükséges az üzleti titok jogosulatlan felfedésének hatásaival, az üzleti titok alperes általi további jogosulatlan felfedésének valószínűségével, a felek e jogkövetkezmények alkalmazása során figyelembe vehető jogos érdekeivel, a kért intézkedések felekre gyakorolt lehetséges hatásával, harmadik személyek jogos érdekeivel és a közérdekkel, valamint az alapvető jogok érvényesülésével kapcsolatosan az Ütv. tv. 7. § (1) és (14) bekezdései alapján.

[32] E tájékoztatásra tekintettel a felperes a per másodfokú tárgyalása során kifejtette, hogy abban az esetben, ha a bíróság megállapítja az üzleti titok megsértésének tényét, indokolt a jövőre nézve az alperes eltiltása a további jogsértéstől. Előadta, hogy a keresetlevél benyújtásakor az volt az álláspontja, hogy az alperes bármikor más forgalmazó felé is küldhet egy perbelivel azonos tartalmú tájékoztatást. Arra vonatkozóan azonban nem áll rendelkezésére adat, hogy ez a keresetlevél benyújtását követően eltelt években megtörtént volna. Előadta, hogy az üzleti titok keresetben hivatkozott megértésének az volt a hatása, hogy a cég1 mint forgalmazó és közte feszültté vált a viszony. A termékének kivezetésére a

cég1-nél nem került sor, a forgalmának csökkenését, az árbevétel visszaesését eredményező hatásról sincs tudomása.

Az alperes nyilatkozata

[33] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő. A per másodfokú tárgyalása során a másodfokú bíróság által a Pp. 369. § (4) bekezdése, a 237. § (1) bekezdése és a 4. §-a alapján adott tájékoztatásra figyelemmel megtett felperesi nyilatkozatot követően és arra tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, mert álláspontja szerint az a jogszabályoknak megfelel és igazságos. A felperes által az üzleti titok felfedéseként hivatkozott, az alperes részéről kifejtett magatartással kapcsolatban annak van jelentősége, hogy egyetlen cég, a cég1 részére nyújtott egy olyan tájékoztatást, ami a drogériai termékekkel kereskedő szakcég számára az általa forgalmazott termék csomagolásának megváltoztatásából minden további tájékoztatás nélkül egyébként is felismerhető volt. Ez lényegében azt jelenti, hogy nem volt a tájékoztatásban olyan információ, amit a cég1 ne tudott, ne ismert volna fel a tájékoztatás előtt, annak hiányában is. A bíróságnak nem etikai alapon kell döntést hoznia, hanem jogot kell alkalmaznia és azt kell vizsgálnia, hogy a levélben írtak közlésekor az abban foglaltak titoknak voltak-e tekinthetőek.

[34] Kifejtette, hogy abban az esetben, ha a perben további vizsgálatot igényel a felperes eltiltásra és határozat közzétételére vonatkozó kereseti kérelme, akkor a perben lehetőséget kell kapnia arra a bíróságtól, hogy mindezekre részletesen írásban is nyilatkozhasson, mert az Ütv. tv. 7. § (14) bekezdésében felsorolt feltételeket is vizsgálnia kell a másodfokú bíróságnak. Álláspontja szerint nem hozhat először a másodfokú bíróság döntést a felperes eltiltásra és közzétételre irányuló kereseti kérelmeiről, mert azokat az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és nem tárgyalta. Az ebben a körben szükségessé váló vizsgálat miatt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése válna szükségessé, mert amennyiben ebben a körben először a másodfokú bíróság folytatná le a bizonyítást és hozna érdemi döntést, akkor az elvonná a fellebbezési jogát.

[35] A másodfokú bíróság anyagi pervezetését követő vizsgálat során kiemelte, hogy az Ütv. tv. 7. § (7) és (14) bekezdéseiben felsorolt feltételek vizsgálata során figyelembe kell venni az ügy előzményeit is, azaz azt, hogy a Megállapodás megkötésére a felperes jogsértő magatartásának következményeként került sor. A jogsértések láncolatában a forgalmazó cég1 is részt vett versenyjogi jogsértéssel, ezért ezzel kapcsolatban korábban őt is megkereste. A Megállapodás eredményéről a jogsértések láncolatában résztvevő szereplőknek kellett tudomást szereznie. Senki máshoz nem fordult. A felek jogos érdekeinek mérlegelése során azt is kellő súllyal kell figyelembe kell vennie a bíróságnak, hogy a saját piaci pozíciójának védelme körében és érdekében járt el. Kifejtette azt is, hogy a felperes által kért közzétételi intézkedésnek rá nézve rendkívül hátrányos gazdasági hatásai lehetnek. Különösen nem indokolt a közzététel a perbeli helyzetben, ahol a vita mindössze háromszereplős volt. A perben nem merült fel adat arra, hogy bárki mással közölte volna a Megállapodásnak a cég1-vel közölt részleteit. Erre semmilyen indoka nem lett volna.

[36] A másodfokú eljárásban 153.488 forint, áfát nem tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére kérte kötelezni a felperest.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[37] Az elsőfokú ítéletnek nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között teljes terjedelmében bírálta felül.

[38] A fellebbezés alapos.

[39] A másodfokú bíróságnak a fellebbezés elbírálása során abból kellett kiindulnia, hogy az alperes az elsőfokú ítélet indokolásával szemben sem fellebbezéssel, sem csatlakozó fellebbezéssel nem élt, azaz nem kérte az elsőfokú ítélet indokolásából annak a felülbírálatát, hogy a Megállapodás II.6. és II.8. pontjában foglaltak a Megállapodás megkötésének időpontjában az Ütv. tv. 1. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően üzleti titoknak minősültek, mert a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltak a felperes gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó titkos tények voltak, ennél fogva vagyoni értékkel bírtak, és a felperes ezen adatok, tények titokban tartása érdekében a Megállapodás megkötésekor az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. A másodfokú bíróság ezért nem foglалhatott el ezzel ellentétes álláspontot, kizárólag a kereset elutasításának a fellebbezésben megjelölt indokait bírálhatta felül.

[40] Mindezek alapján a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet felülbírálata során elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a Megállapodás megkötését követően a felperes az üzleti titoknak minősülő tények titokban tartása érdekében az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította-e. Vizsgálnia kellett, hogy a felperes az üzleti titkot maga nyilvánosságra hozta-e azt megelőzően, hogy az alperes a cégl-vel közölte volna a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat, ahogyan azt az elsőfokú bíróság a kereset elutasításának indokai körében kifejtette.

[41] Az Ütv. tv. a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről szóló 2016. június 8-i 2016/943/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet (a továbbiakban: Irányelv) ülteti át a magyar jogba. Az Irányelv és az Ütv. tv. alapján az üzleti titok két kategóriája az üzleti információ és a védett ismeret (know-how). Az adott ügyben üzleti információ közléséből eredő jogvita merült fel a felek között. Az Ütv. tv. 1. § (1) bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó, titkos – egészen, vagy elemeinek összességéként nem közismert vagy az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára nem könnyen hozzáférhető –, ennél fogva vagyoni értékkel bíró olyan tény, tájékoztatás, egyéb adat és az azokból készült összeállítás, amelynek a titokban tartása érdekében a titok jogosultja az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsítja. Az

Ütv. 2. § 2. pontja szerint az üzleti titok jogosultja az üzleti titok felett jogszerű ellenőrzést gyakorló az a személy, akinek a jogszerű gazdasági, pénzügyi, üzleti érdekeit az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése sértené. Az Ütv. tv. 3. §-a alapján a jogosultnak joga van az üzleti titok hasznosítására, mással történő közlésére és nyilvánosságra hozatalára (a közlés és nyilvánosságra hozatal együtt: az üzleti titok felfedése). Az Ütv. tv. 6. § (1) bekezdése szerint az üzleti titokhoz fűződő jogot megsérti, aki az üzleti titkot jogosulatlanul megszerzi, hasznosítja vagy felfedi.

[42] Az elsőfokú bíróság által kifejtettek és az alperes részéről fellebbezéssel nem támadottak szerint a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltak a Megállapodás megkötésekor a peres felek gazdasági tevékenységhez kapcsolódó, titkos – mert nem közismert és az érintett gazdasági tevékenységet végző személyek számára sem könnyen hozzáférhető –, ennél fogva vagyoni értékkel bíró tények voltak, az Ütv. 1. § (1) bekezdése alapján üzleti titoknak minősülnek. A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az Ütv. 2. § 2. pontja alapján az üzleti titok jogosultjai a felperes és az alperes voltak, azonban a Megállapodás III.12. pontjában foglalt kötelezettségvállalásukra tekintettel egyikőjük sem volt jogosult önállóan rendelkezni az üzleti titok mással történő közléséről, nyilvánosságra hozataláról.

[43] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a következtetéssel, hogy a Megállapodás megkötését követően a felperes a megváltoztatott csomagolású termékei forgalomba hozatalával a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat maga hozta nyilvánosságra, ezért azok titokban tartása érdekében nem az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. A másodfokú bíróság ebben a kérdésben a felperes fellebbezésében kifejtett álláspontját osztotta.

[44] A 2020. április 17-én létrejött Megállapodással a felperes és az alperes a termékeik csomagolásával kapcsolatos jogvitájukat kívánták rendezni egymással. A Megállapodás tartalmából megállapítható, hogy a felperes és az alperes az azonos felhasználási célú termékeik csomagolását illetően milyen jellegzetességeket, eltéréseket tartottak lényegesnek és szükségesnek ahhoz, hogy a termékeiket a fogyasztók számára megkülönböztessék egymástól. Az, hogy pontosan melyek ezek az elemek, sem a fogyasztók, sem a forgalmazásban részt vevő egyéb szereplők számára nem magától értetődőek, nem nyilvánvalóak. Önmagában az a tény, hogy a Megállapodás megkötését követően a felperes megváltoztatta a terméke csomagolását, nem eredményezte azt, hogy akár a cég1, akár más személyek számára felfedte, hogy ez milyen okból történt. A cég1 és bármely harmadik személy a felperes által gyártott termékekhez a Megállapodás létrejöttét megelőzően és azt követően használt csomagolás összehasonlításával azt valóban megállapíthatta, hogy a felperes mely elemeiben változtatta meg a csomagolást, de a Megállapodás rendelkezéseinek ismerete hiányában azt nem lehet megállapítani, hogy ezek a változások mennyiben a Megállapodás következményei. A megváltozott csomagolású termékek forgalomba hozatalával a felperes a Megállapodás üzleti titoknak minősülő II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat nem hozta nyilvánosságra. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a Megállapodásban foglaltakra tekintettel megváltoztatott csomagolású termék forgalomba hozatalával a Megállapodás üzleti titoknak minősülő tartalma titokban tartása érdekében nem a tőle az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. A felperes a Megállapodás üzleti titoknak minősülő tartalmának titokban tartása érdekében a

Megállapodás megkötését követően is a tőle az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította. A Megállapodás III.12. pontja a feleket terhelő titoktartási kötelezettségre vonatkozó előírást tartalmazott. Erre tekintettel a felperes alappal bízhatott abban, hogy az alperes a Megállapodás III.12. pontja alapján a Megállapodás részleteit titokban tartja, és csak a felek közötti jogvita sikeres lezárásnak tényét tényét közli a cég1-vel. Azon túl, hogy a Megállapodás a felek, köztük a felperes szerződéses akarata alapján titoktartási záradékot tartalmazott, a felperestől a titok védelmével kapcsolatban további intézkedés, tevőleges magatartás az adott helyzetben nem volt elvárható. A felperes a Megállapodás tartalmát, a Megállapodás II.6. és II.8. pontjaiban foglaltakat harmadik személyekkel nem közölte, azt nem hozta nyilvánosságra, az üzleti titkot a Megállapodás III.12. pontjában foglaltak ellenére, a felperes hozzájárulása nélkül az alperes közölte a cég1-vel.

[45] Nem volt megalapozott az alperesnek az a hivatkozása, hogy a cég1 tudomására hozott, üzleti titoknak minősülő tényeket a saját jogvédelméhez szükséges mértékben tárta fel a cég1 előtt. A Megállapodás III.12. pontjában foglaltak alapján az alperes csak arra volt jogosult és köteles, hogy a felperessel fennállott jogvitája sikeres lezárásáról értesítse a cég1-t. A Megállapodás részletei és rendelkezései a felek szerződéses akarata szerint titkosnak minősültek, és a felek kötelesek voltak ezeket a jövőben is titokban tartani. Az alperes a Megállapodás részleteit, így a II.6. és a II.8. pontokban foglaltak pontos tartalmát a Megállapodás III.12. pontjában foglaltakra tekintettel annak ellenére sem közölhette a cég1-vel, hogy álláspontja szerint a felperes nem teljesítette a Megállapodásban vállalt, a csomagolás megváltoztatására vonatkozó valamennyi kötelezettségét. E tekintetben a Megállapodás III.12. pontjának angol és magyar nyelvű változatának tartalma nem tér el egymástól.

[46] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetéstől eltérően azt állapította meg, hogy az alperes az Ütv. tv. 6. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megsértette a felperes üzleti titkát azzal, hogy a felperes és az alperes között 2020. április 17-én Együttlétezési Megállapodás elnevezéssel létrejött szerződés II.6. és II.8. pontjaiban foglaltak tartalmát a 2021. március 29-én kelt levélben közölve jogosulatlanul felfedte a cég1 előtt. E jogsértés tényét a másodfokú bíróság az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdése alapján a felperes erre irányuló keresete alapján ítéletével megállapította.

[47] A jogsértés tényének bírósági megállapítása mellett a felperes az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés a), e) és i) pontjain alapuló szankciók alkalmazását is kérte. A kért jogkövetkezményekről a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (3) bekezdése alapján annak ellenére határozhatott, hogy az elsőfokú bíróság – eltérő jogi álláspontja folytán – ezeket a kérelmeket nem tárgyalta és ezekről nem határozott. Az e kérelmekről való döntéshozatal érdekében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésre, az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítására nem volt szükség. A másodfokú bíróság a per másodfokú tárgyalása során a Pp. 369. § (4) bekezdése, a 237. § (1) bekezdése és a 4. §-a alapján adott tájékoztatást követően lehetőséget biztosított a feleknek arra, hogy a jogsértés felperes által alkalmazni kért jogkövetkezményeivel kapcsolatban az érveiket előadják, a jogi álláspontjukat kifejtse.

[48] A másodfokú bíróság a felperes által alkalmazni kért jogkövetkezményekről való döntés meghozatala során az Ütv. 7. § (14) bekezdésében, az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés i) pontján alapuló szankció kapcsán Ütv. 7. § (7) és (14) bekezdéseiben foglalt körülményeket vette figyelembe. Ezen körülmények értékelése alapján a jogsértés bíróság általi megállapításán túlmenően a felperes további szankciók alkalmazására irányuló keresetét nem tartotta megalapozottnak.

[49] Az Ütv. 7. § (1) bekezdése szerint az üzleti titokhoz fűződő jog megsértése esetén a jogosult a jogsértés ténye alapján – az eset körülményeihez képest – követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását, és emellett követelheti többek között a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől [Ütv. 7. § (1) bekezdés a) pont], a jogsértő általi adatszolgáltatást a jogsértő áru előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő hasznosításra kialakított üzleti kapcsolatokról [Ütv. 7. § (1) bekezdés e) pont] és követelheti az ügyben hozott határozat közzétételét [Ütv. 7. § (1) bekezdés i) pont].

[50] Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmények alkalmazása során a bíróság az Ütv. tv. 7. § (14) bekezdés a)-h) pontjai alapján figyelembe veszi az ügy sajátos körülményeit, különösen az üzleti titok értékét és egyéb sajátosságait; az üzleti titok védelme érdekében megtett intézkedéseket; a jogsértőnek az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése kapcsán tanúsított magatartását; az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének hatását, különös tekintettel arra, hogy az üzleti titok hasznosítása vagy felfedése az üzleti titok védelmének megszűnését eredményezheti; a felek jogos érdekeit, továbbá az intézkedések elrendelésének vagy elutasításának a felekre gyakorolt lehetséges hatásait; a harmadik személyek jogos érdekeit; a közérdeket, valamint az alapvető jogok érvényesülését.

[51] Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés i) pontja alapján hozott határozat közzétételével kapcsolatos döntés meghozatala során a bíróság Ütv. tv. 7. § (7) bekezdés a)-d) pontjai alapján figyelembe veszi különösen az üzleti titok értékét; a jogsértőnek az üzleti titok megszerzése, hasznosítása vagy felfedése kapcsán tanúsított magatartását; az üzleti titok jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének hatásait, különös tekintettel arra, hogy az üzleti titok hasznosítása vagy felfedése az üzleti titok védelmének megszűnését eredményezheti, és az üzleti titok jogsértő által megvalósuló további jogosulatlan hasznosításának vagy felfedésének valószínűségét.

[52] A másodfokú bíróság a felperes által az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján kért jogkövetkezmény alkalmazását az alperessel szemben az alábbiak miatt nem tartotta indokoltnak.

[53] Az Ütv. 7. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértő akkor kötelezhető a jogsértés abbahagyására, ha a jogsértéssel előidézett állapot folyamatosan, még a bíróság határozatának meghozatalakor is fennáll. A jogsértéstől való eltiltásra kötelezés akkor indokolt, ha okkal lehet tartani attól, hogy a jogsértő a cselekményét megismétli, ezáltal a jogosult jogvédelme – az adott esetben a felperes üzleti titkának titokban maradása további személyek előtt – veszélybe kerül. A jogsértés abbahagyására kötelezés a fennálló jogsértő állapot megszüntetését, a további jogsértéstől való eltiltásra kötelezés pedig azt célozza, hogy a jövőben ne történjen jogsértés.

[54] Helyállóan hivatkozott arra az alperes, hogy az adott esetben az üzleti titok megsértése az alperes részéről egyszeri cselekvéssel, a cég1-nek küldött, 2021. március 29-én kelt levélben foglaltak közlésével történt. Folyamatosan fennálló jogsértés hiányában a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására. A további jogsértéstől való eltiltás tárgyában hozott döntéssel kapcsolatban a másodfokú bíróság figyelembe vette a felperesnek azt a nyilatkozatát, hogy nem áll rendelkezésére adat arra vonatkozóan, hogy a keresetlevél benyújtását követően eltelt időszakban – ami a 2021. július 8-tól 2023. február 22-ig eltelt több, mint másfél éves időszakot jelenti – az alperes a felperes által gyártott termék más forgalmazójával is közölte a Megállapodás üzleti titkot tartalmazó rendelkezéseit. A másodfokú eljárás során az alperes ezzel egyezően úgy nyilatkozott, hogy a cég1-n kívül más forgalmazóval nem közölte a Megállapodás tartalmát. E körülményeket a másodfokú bíróság az Ütv. tv. 7. § (14) bekezdésének c), d) és e) pontjában foglaltak körében értékelte. A másodfokú bíróság az Ütv. tv. 7. § (14) bekezdésének a) pontjában foglaltak alapján figyelembe vette az üzleti titoknak azt a sajátosságát, hogy az adott ügyben az üzleti titkot a peres felek között létrejött Megállapodás egyes rendelkezései képezik. Mindezek alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az adott esetben nem áll fenn annak a veszélye, hogy az alperes a jogsértő a cselekményét megismétli, a felperes üzleti titkát további személyek előtt felfedi, ezért nem tartotta szükségesnek az alperes eltiltását a további jogsértéstől.

[55] A másodfokú bíróság a felperes által az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés e) pontja alapján kért jogkövetkezmény alkalmazását az alábbi indokokkal utasította el. A bíróság az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés e) pontja alapján arra nem kötelezheti a jogsértőt, hogy szolgáltatson adatot arról, hogy az üzleti titkot konkrétan megjelölt további személyeken túl további személyek előtt is felfedte-e, illetve nevezze meg ezen személyeket. Az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés e) pontja alapján a jogsértő arra kötelezhető, hogy szolgáltatson adatot a jogsértő áru előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő hasznosításra kialakított üzleti kapcsolatokról. E jogkövetkezmény tipikusan az üzleti titoknak a perbelitől eltérő másik kategóriája, a védett ismeret (know-how) [Ütv. tv. 1. § (2) bekezdés] megsértése esetén alkalmazható. Az adott esetben üzleti titokként védelmet élvező üzleti információ jogosulatlan közlése történt meg az alperes részéről, nem pedig jogsértő áru előállítása, forgalmazása vagy üzleti titkot jelentő védett ismeret (know-how) jogsértő módon történő hasznosítása.

[56] A másodfokú bíróság az Ütv. tv. 7. § (7) bekezdés a)-d) pontjaiban és a 7. § (14) bekezdés a)-h) pontjaiban foglalt körülményeket figyelembe véve nem találta indokoltnak azt sem, hogy az alperest az ügyben hozott, a jogsértés tényét megállapító határozat közzétételére

kötelezze az Ütv. tv. 7. § (1) bekezdés i) pontja alapján. A másodfokú bíróság az Ütv. tv. 7. § (14) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján az üzleti titoknak azt a sajátosságát vette figyelembe, hogy az adott ügyben az üzleti titkot a peres felek között létrejött Megállapodás egyes rendelkezései képezik, és az Ütv. tv. 7. § (7) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján értékelte, hogy az üzleti titok közlése csak a cég1-vel, és nem a felperes termékének valamennyi forgalmazójával történt meg. A másodfokú bíróság az Ütv. tv. 7. § (7) bekezdés c) pontjában foglaltak alapján értékelte a felperes által a másodfokú eljárásban előadott azon tényeket, amelyek szerint az üzleti titok keresetben hivatkozott megértésének az volt a hatása, hogy a cég1 mint forgalmazó és a felperes között feszültté vált a viszony, a felperes termékének kivezetésére azonban a cég1-nél nem került sor, a forgalmának csökkenését, az árbevétel visszaesését eredményező hatásról sincs tudomása a felperesnek. A másodfokú bíróság az Ütv. tv. 7. § (7) bekezdés d) pontjában foglaltak alapján figyelembe vette, hogy a felperes saját nyilatkozata szerint a felperesnek nincs adata arra vonatkozóan, hogy a keresetlevél benyújtását követően eltelt időszakban az alperes a felperes által gyártott termék más forgalmazójával is közölte a Megállapodás üzleti titkot tartalmazó rendelkezéseit. A másodfokú eljárás során az alperes ezzel egyezően úgy nyilatkozott, hogy a cég1-n kívül más forgalmazóval nem közölte a Megállapodás tartalmát.

[57] Mindezek alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az adott esetben nem áll fenn annak a veszélye, hogy az alperes a jogsértő a cselekményét megismétli, a felperes üzleti titkát további személyek előtt felfedi. Az Ütv. tv. 7. § (14) bekezdés e) pontja alapján nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a Megállapodás megkötésére azért került sor, mert a felperes az alperes márkanév1 nevű termékéhez és ezen termék csomagolásához nagy mértékben hasonló terméket gyártott és forgalmazott, amit az alperes a szerzői jogai megsértéseként értékelt, és a felek az ebből eredő vitás kérdéseket kívánták rendezni a Megállapodás megkötésével. A Megállapodás alapján a felperes volt köteles megváltoztatni az általa gyártott termék csomagolását a Megállapodásban részletezettek szerint és az ott előírt határidőben.

[58] Mindezen körülményeket figyelembe véve a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak, hogy a jogsértés tényét megállapító határozat közzétételével nagyobb nyilvánosságot biztosítson a jogsértés megtörténtét megállapító döntésnek, mint amilyen körben az üzleti titok megsértése az alperes részéről megtörtént. Az adott ügyben, az adott tényállás mellett harmadik személyek jogos érdeke, a közérdek és az alapvető jogok érvényesülése sem indokolja a jogsértés megtörténtét megállapító döntés közzétételét, mert az üzleti titok felfedése nem az üzleti titoknak több személlyel vagy a nagy nyilvánosság előtti közzététellel valósult meg.

[59] A fentiekből következően a felperesnek a jogsértés megállapítására irányuló keresete megalapozott volt. Erre tekintettel a felperes a nem meghatározható pertárgyértékű perben döntő részben pernyertes lett. A másodfokú bíróság ezért 36.000 forint kereseti illetékből és 200.000 (kétszázezer) forint + áfa ügyvédi költségből álló elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Az alperes általa fizetendő ügyvédi költség összegének megállapítása során a másodfokú bíróság egyrészt a felperes által a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 20.000 forint + áfa óradíj és 19 munkaóra alapulvételével felszámított ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján

a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelte, másrészt figyelembe vette, hogy a felperes keresetét részben elutasította, így a felperes az alperessel szemben kisebb részben pervesztes lett.

[60] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-a (2) bekezdésében foglaltak alapján az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésre is kiterjedően részben megváltoztatta úgy, hogy a jogsértés tényét a rendelkező részben foglaltak szerint megállapította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az Ütv. 7. § (1) bekezdés a), e) és i) pontjain alapuló jogkövetkezmények alkalmazására irányuló keresetet elutasító részében helybenhagyta.

[61] A felperes fellebbezése a jogsértés bíróság általi megállapítására irányuló keresete tekintetében sikeres volt. A másodfokú bíróság ezért 48.000 forint fellebbezési illetékből és 80.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Az alperes általa fizetendő ügyvédi munkadíj összegének megállapítása során a másodfokú bíróság egyrészt a felperes által a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 20.000 forint + áfa óradíj és 15 munkaóra alapulvételével felszámított ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelte, másrészt figyelembe vette, hogy a felperes a szankciók alkalmazását megalapozatlanul kérte.

Budapest, 2023. március 22.

Dr. Pusztai Anita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Lupóczné dr. Krammer Edit s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Ócsai Beatrix

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő